

ZASADY USTALANIA PLANU WSPARCIA MAŁOLETNIEGO PO UJAWNIENIU KRZYWDZENIA

1. Rozpoznanie sygnałów.

Każdy pracownik obowiązany jest do reagowania w przypadku zagrożenia dzieci. Pracownik posiadający wiedzę o problemie krzywdzenia dziecka bądź dostrzegający niepokojące sygnały wskazujące na sytuację niebezpieczną z udziałem małoletniego powinien dokonać rozpoznania wskazanych informacji i sygnałów zgodnie ze swoją wiedzą pedagogiczną i prawną, a w przypadku jej braku – winien zgłosić je dyrektorowi bursy lub zespołowi interwencji kryzysowej/, który powołuje dyrektor. W skład zespołu wchodzi psycholog, wychowawca opiekun danej grupy, wychowawca koordynator wyznaczony do monitorowania realizacji wprowadzonych standardów oraz dyrektor/wicedyrektor.

2. Sprawdzanie sygnałów.

Dyrektor/przewodniczący zespołu interwencji kryzysowej zbiera dodatkowe informacje od pracowników bursy, dokonuje weryfikacji sygnałów z różnych źródeł oraz koordynuje działania między pracownikami bursy.

3. Analiza zebranych informacji.

Analiza zebranych informacji powinna obejmować:

- Diagnozę problemu krzywdzenia dziecka.
- Określenie stopnia zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.
- Identyfikację potencjalnych sojuszników dziecka w rodzinie.

4. Zaplanowanie i przeprowadzenie interwencji.

Interwencja powinna przebiegać zgodnie ze schematem:

- Przygotowanie do interwencji w przypadku potwierdzenia krzywdzenia.
- Działanie ukierunkowane na bezpieczeństwo dziecka.
- Zaangażowanie sojuszników w ochronę dziecka.
- Długofalowe monitorowanie sytuacji w rodzinie.
- Sporządzenie protokołu interwencji.

5. Działania prawne.

Inicjacja interwencji następuje po rozpoznaniu niepokojących sygnałów z inicjatywy np. dyrektora, psychologa. W poważniejszych przypadkach niezbędna jest współpraca pomiędzy specjalistami pracującymi w bursie oraz poza nią. Dyrektor bursy bądź wyznaczona przez niego osoba koordynuje interwencję.

6. Interwencja w systemie rodzinnym.

Interwencja oddziałuje na całą rodzinę. Należy dokonać identyfikacji rodzica „niekrzywdzącego” jako potencjalnego sojusznika, rozróżnić rodzica aktywnie krzywdzącego dziecko od „niekrzywdzącego”, a następnie stworzyć warunki do korzystania ze specjalistycznej pomocy, np. poprzez wsparcie w skorzystaniu z programów czy kontakt z odpowiednimi instytucjami.

7. Zadania bursy w pomocy dziecku krzywdzonemu:

- Zauważenie sygnałów i zainicjowanie działań interwencyjnych.
- Współpraca z rodzicami w powstrzymaniu krzywdzenia i rozwiązywaniu problemów.
- Podjęcie działań prawnych w uzasadnionych przypadkach.
- Objęcie dziecka na terenie bursy pomocą w realizowaniu zadań opiekuńczo – wychowawczych.
- Korygowanie zaburzeń zachowania dzieci w ramach codziennej pracy wychowawców.
- Praca nad zmianą relacji między dziećmi w bursie.
- Oferowanie pomocy specjalistycznej.